

TŘETÍ UCHO

JAK ZÍSKAT ZPĚT PROPITOU SLÁVU?

DAR'HYS TOUŽIL BÝT KRÁLEM. K TOMU MU STAČILA MALIČKOST – ZABÍT OTCE, SOUČASNÉHO VLÁDCE, A PŘEVZÍT PO NĚM UVOLNĚNÝ TRŮN. JENŽE NIC NEJDE PODLE PLÁNU, KRÁLOVSTVÍ SE MU DOSLOVA ROZPADÁ POD RUKAMA, JEDNOTLIVÉ ČÁSTI ZEMĚ SE ODTRHÁVAJÍ A MĚNÍ STRANY... A VÍNO TENHLE PROBLÉM ZA DARA NEVYŘEŠÍ. text Martin Bečvář

První díl epické fantasy ságy *Ptačí srdce*, *Poloviční král*, rozdál karty, představil postavy a seznámil čtenáře se situací, která panuje v Erenézii. Nyní se do rozpadajícího se království vracíme po dlouhých třech letech podruhé.

Kam kráčíš, Erenézie?

I v knize *Třetí ucho* se setkáme, podobně jako v úvodním dílu ságy, se třemi hrdiny. Tím ústředním je otcovrah Dar'Hys, který je hybatelem hlavní dějové linie. Sledujeme příběh o tom, kterak mladý král postupně vytahuje hlavu ze sudu s vínem a klínů lehkých děv a zjišťuje, jak je království (o pokladně nemluvě) v háji. Jeho horká hlava způsobila

✚ To bylo v časech, kdy starý král ještě vládl pevnou rukou...

spoustu komplikací, a kdo ví, zda už není pozdě je řešit. Dar se ale rozhodne, že nemůže před problémy utíkat věčně – jenže objevivši se řešení může způsobit mnohem víc škody než užítku.

Jan Hamouz: *Třetí ucho*
OBÁLKA Filip Štorch, Jitka Rašínová
VYDAL Host, Brno 2022
STRAN 760 / CENA 469 Kč
WWW.HOSTBRNO.CZ

Dále je tu léčitel, na kterého Dar hodil vinu při vraždě svého otce, s nímž projdeme cestu od novice až k věhlasnému lékaři. A do třetice se děj zaměřuje na Oldenika ze Železného listu, mladíka přetékajícího sádlem a optimismem, tedy alespoň do chvíle, než při obléhání padne do zajetí tajemných rohatých nájezdníků. Oldenik je z ústředního

tría zřejmě nejzajímavější postavou a přiroste vám k srdci.

Sympatické je, že postavy procházejí během knihy výrazným vývojem. Díky tomu je každý z ústředního tria nejednoznačným hrdinou – ve zbabělci se můžou ukrývat překvapivá síla a zásadovost, a naopak i čestný muž se v krajní situaci může zachovat jako zbabělý podrazák.

Hlavně žádný spěch

Třetí ucho jde ve stopách svého předchůdce. Přináší klasickou fantasy s občasnými prvky magie a nadpřirozena zasazenou do středověkých kulís. Jan Hamouz při vyprávění

nikam nespěchá, nabízí čtenáři velké množství každodenních událostí, část z nich ovšem nemá pro vývoj příběhu výraznější význam.

Příjemně rozmáchlé epické vyprávění je zábavné a udrží pozornost čtenáře už jen tím, že nevíte, co přijde a co je vlastně důležité. Nabízí ale mnoho dramatických momentů, silných lidských příběhů, intrik i emocí, stejně jako zajímavá odhalení

a překvapivé momenty. Hamouz přenesl i do druhého dílu svůj „nepěkný zvyk“ ukončit dějovou linii v nejlepší formě a přeskočit na chvíli k jinému hrdinovi, díky čemuž je *Třetí ucho* pořádně napínavé!

Snad jedinou vadou na krásě téhle epické fantasy ságy je, že i po druhém dílu můžete mít pocit, že na to, kolik má kniha stran (760!) se vlastně nic velkého neudálo a příběhy se výrazněji neposunuly. ✚

7 OTÁZEK PRO JANA HAMOUZE

✚ **Aktuálně na čtenáře čeká už druhý díl cyklu *Ptačí srdce* s názvem *Třetí ucho*. Bylo těžší napsat první knihu, nebo tu druhou?**

Tu třetí, kterou už mám skoro nanečisto dokončenou. Ale pokud se bavíme o prvních dvou, pak tu druhou. Při psaní té první nikdo kromě mojí ženy nevěděl, že něco takového dělám, takže to byla taková příjemná kratochvíle nezatížená žádným tlakem na potřebu dalšího dílu nebo na větší propojenost děje. Zkrátka to byl úvodní díl něčeho většího, rozjezd, v němž jsem se nemusel nijak moc krotit.

✚ **Evidentně máš hlavu plnou nápadů, když jsou obě knihy pořádně špalky...**

Myslím, že počet stránek nemusí nutně znamenat hlavu plnou nápadů, ale něco se snad najde. U mě to funguje tak, že o příběhu neumím příliš přemýšlet dopředu, což je trochu nepříjemné. Samozřejmě že mám spoustu záhytných bodů, mezi kterými se pohybuji, ale spousta věcí se začne dít teprve ve chvíli, kdy usednu ke klávesnici. Závídím všem kolegům, kteří si příběh dokážou rozvrhnout do posledního detailu.

✚ **V obou knihách platí, že jsou to příběhy tří hlavních hrdinů. Má tohle rozdělení nějaký důvod?**

Asi ne, spíš to tak prostě vyplývalo. Věděl jsem, že chci psát

z pohledu víc než jedné osoby, a dvě byly málo a čtyři zase moc. Když jsem začal psát dvojku a trojku, přirozeně jsem je opět obsadil třemi hrdiny, aniž bych o tom víc přemýšlel.

✚ **A ještě jednou ke tvým hrdinům: u většiny z těch hlavních nelze jednoznačně říct, zda jsou dobří, nebo špatní. Je to záměr, nebo to tak „prostě vyšlo“?**

Vyšlo to tak. Moje postavy se přirozeně dostávají do situací, kdy reagovat čestně a bez ztráty kytičky může být nad jejich síly. U někoho to platí víc, u někoho méně. Zajímavé je, že jsem si při psaní často říkal, že je teď moderní mít nečernobílé postavy a že se k tomu nechci záměrně uchýlovat, ale když

se na ně zpětně podívám, jsou právě takové. Je pro mě asi přirozené vytvářet charaktery se všemi jejich silnými i slabými stránkami. Já nejsem jiný, tak proč by měly být ony?

✚ **Která postava ti během psaní nejvíce přirostla k srdci a proč?**

V prvním dílu to byla určitě Lheiwen, kvůli které jsem vlastně začal psát. Silně ženské charakteru mám moc rád a ona taková je. No a ve druhém díle to byl Oldenik. Když mě před lety napadla postava morbidně tlustého chlapce, pro kterého je jídlo vším a kterému osud přichystá nepříjemné překvapení, byl jsem nadšený. Ale mám je rád všechny, každý je pro zajímavý něčím jiným. Kdyby to tak nebylo, neměl bych potřebu o nich psát.

✚ **Ve tvém životopise jsem našel, že jsi projektant mostů. Dá se tohle povolání nějak využít i v knihách? Moc ne – respektive ne ve středověké fantasy. Ale kolikrát už mě napadlo, že bych tyhle svoje ne tak úplně běžné znalosti zúročil při psaní. Třeba na to jednou dojde – v nějakém modernějším textu.**

✚ **V knihách jsi čtenářům nabídl léčitela, krále nebo piráta. Už víš, jaké budou hlavní postavy tvých příštích knih? A vůbec – co aktuálně pro čtenáře chystáš?**

Hlavní postavy už nechci moc přidávat, jelikož se bojím, aby se mi příběh nerozkošatěl tak, že ho nedokážu pospojovat a uzavřít. Takže si myslím, že v dalších dílech už na čtenáře čekají spíše staří známí než nové tváře. Ale nikdy neříkej nikdy. Jinak aktuálně chystám další díl, na nic jiného už, co se týče psaní, bohužel nezbyvá čas. ✚

JAN HAMOUZ

(* 1986)

Narodil se v Litoměřicích. Civilním povoláním je projektant mostů a v současné době žije v Praze. Své první literární úspěchy sbíral v soutěži *Žoldněří fantasie* – v roce 2016 se dostal do sborníku obsahujícího deset nejlépe hodnocených povídek s dílkem *Štětec z velbloudí srsti* (*Odvracená strana světa*, 2017), o rok později pak tento úspěch zopakoval s povídkou *Cvrdlíkáček* (*Na stopě zločinu*, 2018). V roce 2018 mu u nakladatelství Host vyšel první díl epické fantasy ságy *Ptačí srdce* s názvem *Poloviční král*. Na pokračování se následně čekalo tři roky.